

SLOVANSKO *ZERŕ

Slovan. besedo *zerŕ *'sokol, jastreb' je prek *g'hero-s možno povezati s prvim delom german. zloženke *ger-falkŕ, ohranjenim v nvn. Gerfalke, Gehrŕfalke, Geierŕfalke, Gierŕfalke, stnord. geirfalki.

The Slav. term *zerŕ *'falcon, vulture' can through *g'hero-s be related to the first part of the German compound word *ger-falkŕ, cf. MGerman Gerŕfalke, Gehrŕfalke, Geierŕfalke, Gierŕfalke, ONorse geirfalki.

V prvi izdaji Janeŕiŕeŕvega slovensko-nemŕskega slovarja¹ se pojavlja leksem zer, ki ga kasneje ni zaslediti v nobenem slovenskem besedilu. Beseda je v nemŕskem delu prevedena z 'Bartgeier' in oznaŕuje redko ptico ujedo iz druŕzine jastrebov, ki je po Linnéjevem sistemu oznaŕena z 'Gypæetus barbatus'.² Pred tem se v prirodoslovni knjiŕici Heinricha Freyerja iz leta 1842 isti leksem pojavlja v zvezi berkaŕti sér 'Gypæetus barbatus',³ kar je treba brati »brkasti zer«. K pisavi primerjaj divji sajz 'divji zajec', gojsdna feníza 'gozdna sinica', kusla 'kuzla' proti pes »pes«, práŕez »prasec«, ŕivi jáŕtrob »sivi jastreb«. Ko je Fran Erjavec leta 1871 izdal ŕetrti del Domaŕih in tujih ŕivali v podobah, je za istega ptiŕa podal dve imeni: sér in sóp.⁴ Leto kasneje se je v Prirodopisu ŕivalstva s podobami odloŕil za termin brkati sér,⁵ ki se uporablja ŕe danes in so ga tudi tisti, ki so po Janeŕiŕevi smrti priredili drugo izdajo njegovega slovensko-nemŕskega slovarja, podali namesto preŕšnjega zer. Nejasno je, zakaj je Erjavec ta stari, etimoloŕsko upraviŕeni izraz zamenjal z obliko sér oz. brkati sér.

Srbohrvaŕŕina ima za brkatega sera poleg izrazov bradaŕ, bradogonja, brkonja, crvenjak, kostoŕber, kostolom, kostoŕder, ŕutalj, ŕutoglava,⁶ ki lepo

¹ A. Janeŕiŕ, Popŕlni roŕni slovár slovénŕskega in nemŕskega jezika, Slovénŕsko-nemŕski dŕl, U Celovcu 1851, 521.

² Gypæetus barbatus je do 1–1,5 m dolg ptiŕ. Œez razpete peruti meri 2,7 metra. Perje je pri odrasli ŕivali rumenkasto belo po ŕelu, temenu in stranskih delih glave. Peruti so zamolklo ŕrne, spodnji del telesa pa rjasto rumen. Iz korena kljuna mu poganjajo naprej usmerjene ŕetetine. V Evropi ŕivi brkati ser ŕe v Alpah in Pirenejih, na Korziki, Sardiniji in Siciliji, v gorah juŕnega dela Balkanskega polotoka in na Kavkazu. V Aziji ga najdemo ŕe v Mali Aziji, v visokih gorah Altaja. Hrani se z mrhovino, najraje pa s kostmi, razpadajoŕim mesom in tudi ŕivimi ŕivalmi. Debele, dolge in votle kosti ŕelve nosi v viŕine, od koder jih spuŕŕa, da se na skalovju drobijo in lomijo v koŕŕke. Potem pobere kosti in mozeg... Noveŕŕa raziskovanja kaŕejo, da so bila zelo kriviŕna podtikanja, ŕeŕ da napada otroke, ovce, koze in celo teleta. Opis brkatega sera je povzet po Brehm v barvah, Velika knjiga o ŕivalih, Ljubljana, 1978, 243.

³ H. Freyer, Fauna der in Krain bekannten Säugethiere, Vögel, Reptilien und Fische nach Cuvier's System geordnet, mit Abbildungs-Citaten und Angabe des Vorkommens, Laibach, 1842, 7.

⁴ F. Erjavec, Domaŕe in tuje ŕivali v podobah, IV. del, Ljubljana, 1871, 203. — Sloven. sóp je sploŕnoslovanski izraz za jastreba, prim. sbh., mak., rus., ukr. sup, p. sep, dl., ŕ., slŕ. sup, csl. sopŕ. — Psl. *sopŕ poleg r. sip 'Vultur percnopterus', sbh. sip in sep so brez znane etimologije.

⁵ F. Erjavec, Prirodopis ŕivalstva s podobami, Za spodnje razrede srednjih ŕol izdelal Dr. Alojŕij Pokorny, Poslovenil Fran Erjavec, Ljubljana, 1872, 67.

⁶ Hirtz, Rŕeŕnik narodnih zoologiŕkih naziva, II, 21.

kažejo značilnosti tega ptiča, tudi *zêr* in *zêr*.⁷ V Šulekovem slovarju se poleg *zer* 'Geieradler oz. Vultur barbatus'⁸ pojavlja tudi zveza *brkati zer* 'Bartfalke'.⁹ Ta leksem, ki ga Skok ni vključil v svoj etimološki slovar, se pojavlja predvsem na ijekavskem področju,¹⁰ kar kaže, da se v obliki skriva slovanski kratki *e*. To potrjuje tudi Šulekova oblika *zer* poleg pri njem zabeleženih *mlêko*, *dête*, *dêvojka*, *dêva* itd. Hirčeva oblika *zir* 'Gypaetus barbatus'¹¹ je potemtakem narečni refleks etimološkega kratkega *e*-ja, ki je na ijekavskem področju do sedaj zabeležen le v krajih Jablanica in Zepče.¹²

Slovansko izhodiščno obliko **zerô* je treba verjetno uvideti v drugem delu poljske določevalne zloženke *bialozor*¹³ < **bêlozerô*. Po rednem preglasu pred prednjejezičnimi soglasniki se je poljska oblika najverjetneje ljudsko-etimološko naslonila na **zorô* k **zôrêti*, **zôrjô* 'zreti'. Beseda označuje belega sokola, hudo ptico ujedó, ki živi le v severnoevropskih obmorskih krajih in se v notranjost zateče le redko, npr. ob pomanjkanju hrane. Ukrajinsko *bilozôr* 'sokol',¹⁴ češko *bêlozor* 'beli sokol',¹⁵ slovaško *belozor* 'isto',¹⁶ gornjeluz. *bêlozor* 'Falco gyrfalco',¹⁷ pri Šuleku izpričana oblika *bêlozor* 'isto'¹⁸ so verjetno prevzeti iz poljščine in lahko pričajo, kako globoko v notranjost dežele se je ta ptica zatekla. Pri tem je treba od slovan. izrazov za belega sokola oz. ptiča Falco gyrfalco ločiti slovan. **bêlozorô(jô)* 'ki je belega, svetlega, lepega pogleda, izgleda', epitet, s katerim označujejo tudi močvirsko rastlino z belimi cvetovi, ki je z lat. nazivom poimenovana Parnassia palustris. prim. r. *belozôr*,¹⁹ bolg. *belozôr*.²⁰

Razlaga v obeh praslovanskih etimoloških slovarjih²¹ kot tudi v ukrajinskem,²² ki omenjene izraze za belega sokola oz. ptiča Falco gyrfalco rekonstruira **bêlozorô* in veže z **bêlozorô(jô)*, prim. r. dial. *belozôryj* 'ki je svetlih, jasnih oči', ukr. dial. *bilozîr* 'lep, čeden moški; epitet k mesecu',²³ se ob upoštevanju sloven. in srbohrv. oblik izkaže dvomljiva.

S problemom slovan. **zerô* se je, kolikor je meni znano, etimološko ukvarjal le Matzenauer. Ta je v sloven. *zer* videl sposojenko iz nem. *ger* 'jastreb'.²⁴ To je zanj narečna oblika za nvn. *Geier* 'jastreb', nizoz. *gier*, srvn., stvn. *gîr* 'isto'. Povezava ne vzdrži kritike, saj sloven. *zer* ne more biti refleks nem. *ger*, ki bi v sloven. dalo kvečjemu **ger*. Sloven. *zer* oz. slovan. **zerô* pa tudi ne

⁷ Rečnik SANU, VII, 14.

⁸ Šulek, Deutsch-kroatisches Wörterbuch, 1860, I, 545.

⁹ Šulek, n. d. I, 169.

¹⁰ Rečnik SANU, VII, 14.

¹¹ Hirtz, n. d. II, 576.

¹² Ivič, Die serbokroatischen Dialekte, ihre Struktur und Entwicklung, 154.

¹³ Linde, Słownik języka polskiego, Lwów, 1854, I, 95.

¹⁴ Sławski, Słownik prasłowiański I, 237.

¹⁵ Příruční slovník jazyka českého, V Praze, 1935—37, I, 89.

¹⁶ Kálal, Slovenský slovník z literatury aj nárečí, 21.

¹⁷ Sławski, n. m.

¹⁸ Šulek, n. d. I, 546; sbh. oblika *bjelôzor* 'ptič, ki se oglašá v jutranji zarji', ki jo navaja Rečnik SANU I, 595, je pesniški neologizem, najverjetneje produkt nejasne predstave o besedi *bjelôzor*.

¹⁹ Miklošič, Vergleichende Grammatik der slavischen Sprachen II, 399.

²⁰ Georgiev, Български етимологичен речник I, 109.

²¹ Sławski, n. m.; Trubačev, Etimologičeskij slovar' slavyanskijh jazykov II, 76.

²² Melnyčuk, Etymologičnyj slovnyk ukraïnskoï movy I, 197.

²³ Sławski, n. m.

²⁴ Matzenauer, Cizí slova ve slovanských řečech, V Brně 1870, 375.

ustreza fonetičnim pogojem, da bi lahko v tem videli german. sposojenko iz časov pred delovanjem druge slovan. palatalizacije, prim. slovan. *česarъ iz got. *kaisar* < lat. *Caesar* poleg slovan. *c6r6ky, domnevno iz got. *kyrikō, stvn. *chirihha*.

Prikaz slovan. gradiva kaže, da sta Janežičev *zer* in Freyerjeva zveza *berkafti sêr* upravičena leksema, ki pričata o starem izrazu za ptico ujedo. Od kod Erjavcu *sêr* oz. *brkati sêr*, ki mu niti v slovan. niti v neslovan. besedju ni najti ustreznice?

Na prelomu iz 17. v 18. st. je bil *brkati ser* na Slovenskem še znana ptica, tako da jo je Freyer upravičeno uvrstil med kranjske ptice. Toda Erjavec tega ptiča verjetno ni videl živega. Pri tem je možno, da je izraz *zer*, ki mu je zvenel nedomače, ljudskoetimološko naslonil na sloven. *sêr* 'siv' < *sêrō 'isto'. Za to bi govoril njegov opis brkatega sera v Domačih in tujih živalih v podobah, kjer sivo barvo preveč poudarja. Ptič ima sive le peruti, sicer pri njem prevladuje rumena barva. Zdi se, da bi bila takšna razlaga zveze *brkati ser* prej neupravičena obsodba tako naravoslovno kot tudi jezikoslovno podkovanega Erjavca kot pa pravilna hipoteza. Zanimivo je pri tem dejstvo, da je Erjavec Freyerjevo poimenovanje v omenjeni knjižici gotovo prebral, saj se pri opisu brkatega sera na Freyerja celo sklicuje. Zakaj je zamolčal njegovo obliko? Verjetno bo ostalo vprašanje o Erjavčevih vzgibih, ki so ga pripeljali, da je uvedel obliko *ser* namesto *zer*, nerazrešeno.

Zaradi osvetlitve slovan. *zerъ si je treba ogledati prvi del german. zloženke, ki označuje belega sokola in je po Linnéjevem sistemu označen s *Falco gyrfalco*. Ptič je doma v severni Skandinaviji, severni Rusiji in vzhodni Sibiriji.²⁵ Spada med najhujše ptice ujede, zato so ga kot večino sokolov uporabljali za sokolarjenje. Lov s sokoli so poznala že najstarejša ljudstva, npr. Babilonci, Asirci, Hetiti.²⁶ Zdi se pa, da se je na evropskih tleh najprej pojavil na germanskem in ne na romanskem jezikovnem področju. Za to govorijo german. sposojenke v romanskih jezikih, npr. frc. *épervier*, it. *sparviere* iz stvn. *sparwāri*, frc. *émerillon*. it. *smerlo* iz stvn. *smirl*.²⁷ Tudi it. *girfalco*, *girfalco*, *gerfalco*, *gerifalco* 'falcone delle regioni nordiche',²⁸ srlat. *gerfalco*, *girfalco*, *gyrfalcus* 'isto',²⁹ frc. *gerfaut*, stfrc. *girfaut* 'sorte de faucon de grande taille, hardi e très agile'³⁰ so izrazi, ki so po taki ali drugačni poti od Germanov prešli na romanska tla. Oblike lepo kažejo, da se je prvi del kompozita ljudskoetimološko naslonil na pomen 'vrteti', prim. srlat. *gyrō -āre*, lat. *gyrus* iz gr. *γῦρος* 'krog'.³¹

²⁵ Brehms Tierleben (Leipzig 1926) VII, 463.

²⁶ Schrader, Reallexikon der indogermanischen Altertumskunde I, 280 sl.

²⁷ Takšno stališče zavzemata Schrader, n.m., in Suolahti, Die deutschen Vogelnamen, Strassbourg, 1909, 329.

²⁸ Battisti-Alessio, Dizionario etimologico italiano, 1816.

²⁹ Du Cange, Glossarium mediae et infimae latinitatis, Unveränderter Nachdruck der Ausgabe von 1883—1887, Graz, 1954, IV, 146.

³⁰ Wartburg, Französisches Etymologisches Wörterbuch, Bd. XVI, 43. Na osnovi Falk-Torpa, Norwegisch-dänisches etymologisches Wörterbuch I, 506 opozarja, da je dvomljivo postavljati za izhodišče te zloženke stnord. obliko *geirfalki*. Ta je po vsej verjetnosti ljudskoetimološko naslonjena na stnord. *geirfugl* 'Alca impennis, pingvin', prim. stnord. *geirr* 'sulica'. Zaradi kulturnozgodovinskih dejstev, ki kažejo, da je izhodišče sokolarstva germansko področje, ni moči pritrditi Wartburgovi domnevi, da je v stnord. obliki *geirfalki* treba iskati romansko izhodišče.

³¹ Walde-Hofmann, Lateinisches etymologisches Wörterbuch II³, 629.

Za izraz *Falco gyrfalco* izpričuje nvn. naslednje oblike: *Gerfalke*, *Gehrfalke*, *Gierfalke* in *Geierfalke*.³² Drugi del zloženke še nima nesporne etimologije, a tu ne bo posebej obravnavan.³³ Fonetična pestrost prvega dela zloženke sili k domnevi, da se je ta ljudskoetimološko naslanjal na znane in žive besedne družine, hkrati pa priča o naravi te danes kot simpleks na germanskem področju ne več živeče besede.

Po vsej verjetnosti je bila to beseda, ki je zgubila stik s svojo besedno družino. Za vsak leksem predstavlja njegova besedna družina neke vrste čuvaja, ki pazi na njegovo trdnost in mu zagotavlja pomembnejše mesto v jezikovnem sistemu. Če se stik z besedno družino pretrga, je beseda v nevarnosti, da potone v pozabo in se v tem primeru v svoji prvotni obliki ohrani kot relik, sicer ji preti nevarnost ljudskoetimološkega naslanjanja.

Podobno kot nvn. kažejo tudi srvn. oblike veliko pestrost v prvem delu zloženke: *girvalke* 'plemenita vrsta sokola nebesno modre barve' poleg *gervalke*, *gërvalke*, *giervalke* in *gërvalke* 'isto',³⁴ zaradi tega je ljudskoetimološko naslanjanje že starejše.

Kluge je v svojem etimološkem slovarju³⁵ osvetlil le nvn. *Gerfalke*. Zaradi stnord. *geirfalki* 'beli sokol', izpričanega v 12. st., sklepa, da se v prvem delu zloženke skriva german. izhodiščna oblika **gaizas* 'sulica', ki je kot simpleks dobro izpričana, prim. nvn. *Ger* 'sulica', srvn., stvn. *gër*, stnord. *geir*, got. cgn. *Rada-gaisu-s*. Vse oblike navaja tudi Pokorny³⁶ pod ide. **g'haiso-* 'Stecken, auch als Wurfspieß'. Poimenovanje naj bi označevalo sokolovo zamolklo perje, ki je prekrito s temnimi suličastimi lisami.³⁷ Razlagi, ki jo je podal že Wackernagel,³⁸ je pritrdil tudi Suolahti.³⁹

Brehmovi opisi⁴⁰ plemenitih sokolov in posebno ptiča *Falco gyrfalco* govorijo proti zgornji domnevi. *Falco gyrfalco* je od ostalih plemenitih sokolov nekoliko manjši. Vendar temne suličaste lise na perju niso značilne le zanj, niti le za vse ostale plemenite sokole, ampak je z njimi prekrito tudi perje nekaterih drugih vrst sokolov. Zato ni možno, da bi se v prvem delu german. poimenovanja za *Falco gyrfalco* skrival leksem za sulico. S tem postane po mnenju nekaterih raziskovalcev⁴¹ dokaj trdna etimologija le razlaga za eno izmed ljudskoetimoloških naslonitev trdovratne zloženke.

Oblika *Geierfalke* je razložljiva z zahodnogerman. besedno družino, ki je tvorjena iz ide. **g'hēi-*, **g'hī-* 'zijati, zevati'. Nvn. *Geier* 'jastreb', srvn., stvn.

³² J. und W. Grimm, *Deutsches Wörterbuch* II, 2552, 2562.

³³ Starejši avtorji, npr. Schrader, n. m., *Walde-Hofmann*, I³ 449, Suolahti, 35, so menili, da je treba izhodišče nvn. *Falke*, srvn. *falche* poleg *valke*, stvn. *falc(h)o*, stnord. *falki*, šved., dan. *falk*, srlat. *falco*, it. *falco*, stfr. *fauc* poleg *faulcon*, špan. *halcon*... videti v lat. *falx* 'srp'; drugače Kluge-Mitzka, *Etymologisches Wörterbuch der deutschen Sprache*,¹⁷ 181, ki sklepa na germanski izvor in genetično povezavo z nvn. *fahl* 'rumenkast, plavkast', srvn. *val*, stvn. *falo*.

³⁴ Lexer, *Mittelhochdeutsches Handwörterbuch* I, 1022.

³⁵ Kluge-Mitzka,¹⁷ 248, 249.

³⁶ Pokorny, *Indogermanisches etymologisches Wörterbuch*, 410.

³⁷ Kluge-Mitzka,¹⁷ n. m.

³⁸ Podatek pri Lexer, n. m.

³⁹ Suolahti, *Die deutschen Vogelnamen*, Strassbourg, 1909, 334.

⁴⁰ Brehms, *Tierleben*, n. m.

⁴¹ Kluge-Mitzka,¹⁷ n. m.; Wackernagel pri Lexer, n. m.; de Vries, *Nederlands etymologisch woordenboek*, Leiden, 1971, 207; Suolahti, n. m.

gīr 'isto', nizoz. *gier*, srnizoz. *ghier* 'ptič'⁴² predstavljajo posamostaljeno obliko pridevnika, ki je izpričan v stvn. *gīri*, srvn. *gīre* 'poželjiv'. Omenjene oblike so očitno zahodnogerman. novotvorba. Prvi del germanske zloženke se je v tem primeru zlil z zgornjo besedno družino.

Nvn. varianta *Gierfalke*, srvn. *girvalke*, *giervalke*⁴³ je povezljiva z nvn. *Gier* 'poželenje, želja', srvn. *gir*, *gier* 'isto', stvn. *gīri* (f.) 'isto'. Tvorbe so abstrakti k stvn., srvn. pridevniku *gēr* 'poželjiv'.⁴⁴ Podobno kot pri *Geierfalke* gre tudi v tem primeru za preoblikovanje zloženke na osnovi pomenske motivacije 'poželjiva ptica'.

Zgornji prikaz kaže, da je večina raziskovalcev sporno zloženko skušala osvetliti le z internogerman. jezikovnim gradivom. Metoda je sicer razumljiva. Ker pa notranje rekonstrukcije nobenega od jezikoslovcev niso pripeljale dlje kot do razlage ene izmed ljudskoetimoloških naslonitev, se je problema treba lotiti drugače. Po vsej verjetnosti je treba domnevati, da so nekatera german. plemena, ki so se ob prihodu na severni del evropskega ozemlja srečala s ptičem *Falco gyrfalco*, ustvarila zanj enotno poimenovanje v obliki zloženke. Ker so za drugi del uporabila leksem **falkō*, ki je internogerman. izvora, je zelo verjetno, da je prvi del zloženke predstavljal dediščino iz ide. pradomovine. Pri tem oblika *Geierfalke*, ki je le ena izmed ljudskoetimoloških preoblikovanj nekoč verjetno enotne zloženke, kaže, da je za izhodišče poimenovanja za ptiča *Falco gyrfalco* možno pričakovati tip določevalne zloženke, kot ga izkazuje slovan. **orǵlosopǵ* iz **orǵlǵ* 'orel' + **sopǵ* 'jastreb', prim. p. *orlosop* 'Gypäetus barbatus',⁴⁵ č. *orlosup* 'sokol',⁴⁶ slš. *orlosup* 'Gypäetus barbatus'.⁴⁷ Na podobno besedotvorno načelo kaže tudi nvn. *Geieradler* 'Gypäetus barbatus' iz *Geier* 'jastreb', srvn., stvn. *gīr* 'isto' + *Adler* 'orel', srvn. *adler* 'plemeniti orel'. Slovan. **zerǵ*, ki dopušča rekonstrukcijo **g'hero-s*, pa sili v domnevo, da je treba za german. zloženko postaviti izhodiščno obliko **ger-falkō*. Prvotni pomen te zloženke je bil verjetno 'jastreb-sokol', k temu prim. nvn. *Geierfalke* 'beli sokol'. Nasprotno pa slovan. **zerǵ* kaže na 'sokol' in 'jastreb'. Vendar ta pomenski odtенок ne more ovirati povezave med slovan. **zerǵ* in prvim delom german. kompozita **ger-falkō*. Variiranje med pomeni 'orel' — 'sokol' — 'jastreb' je pogosto, prim. č. *orlosup* 'sokol' proti slš. *orlosup* 'Gypäetus barbatus', tj. vrsta jastreba; nvn. *Bartadler*, *Bartgeier*, *Bartfalke* 'Gypäetus barbatus'. Na nenatančno razlikovanje med temi živalmi opozarja tudi nvn. tvorba *Geieradler* 'Gypäetus barbatus', za katero bi zaradi *Geierfalke* 'beli sokol' pričakovali, da označuje sokola, ne pa jastreba.

Slovan. **zerǵ* in prvi del german. zloženke **ger-falkō* iz ide., **g'hero-s* pričata o stari ide. besedi za ptico ujedo, ki je začela v jezikovnem sistemu zgubljeni pomembnejše mesto. Za to govori usoda slovan. **zerǵ* in že zelo zgodnje ljudskoetimološke naslonitve german. zloženke (prim. stnord. *geir-falki*).

⁴² Kluge-Mitzka,¹⁷ 241; na ide. koren **g'her-* 'žetiti' je množico srvn. oblik za *Falco gyrfalco* navezal že Lexer, n. m.

⁴³ Lexer, n. m.

⁴⁴ Kluge-Mitzka,¹⁷ 257.

⁴⁵ J. Benešić, Hrvatsko-poljski rječnik, Zagreb, 1949, 1269.

⁴⁶ Příruční slovník jazyka českého; V Praze, 1938–40, III, 1136.

⁴⁷ Isačenko, Slovensko-ruský prekladový slovník, Bratislava, 1950, I, 574.

ZUSAMMENFASSUNG

Der Beitrag entdeckt den slowan. Ausdruck *zerz 'Adler, Habicht', vgl. slowen. *brkati zer* 'Gypäetus barbatus', serbokr. *zēr, zēr* und *zir* 'idem', poln. *białozor* 'Geierfalk' (> ukr. *bilozór* 'Adler', tschech. *bělozor* 'Geierfalk', slowak. *belozor* 'idem', obersorb. *bělozor* 'Falco gyrfalco', serbokr. *bělozor* (Šulek)). Der ist über idg. *g'hero-s mit dem ersten Teil der germ. Zusammensetzung *ger-falkō, der im dt. *Gerfalke*, *Gehrfalke*, *Geierfalke*, *Gierfalke*, anord. *geirfalki* erhalten geblieben ist, zu vergleichen. Dieser phonetisch »vielfarbige« erste Teil der germ. Zusammensetzung läßt uns vermuten, dass er an bekannte und lebendige germ. Wortfamilien volksetymologisch angelehnt worden ist. Das gleiche Schicksal hat wahrscheinlich auch das polnische Wort erlebt, das durch den regelmässigen Umlaut vor dem harten Dentale volksetymologisch an den *zorz zum *zbrēti, *zbrjō 'spectare' angelehnt worden ist.